

3. Історія Європейського Союзу/ *Європейський Парламент, Інформаційне Агентство Люксембургу*. 2009. URL: https://nus.org.ua/wp-content/uploads/2019/01/Kids-Book-part2_web.pdf.
4. Італія Домовилася з Алжиром про додаткові постачання газу URL: <https://kosatka.media/uk/category/gaz/news/italiya-dogovorilas-s-alzhirom-o-dopolnitelnyh-postavkah-gaza>.
5. Які країни продавали зброю Росії після 2015 року. Главком. 2022. URL: <https://glavcom.ua/world/observe/yaki-krajini-prodavali-zbroyu-rosiji-pislya-2015-roku-doslidzhennya-839480.html>.

Катерина Ткачук,

студентка 1-го курсу ОС «Магістр»

Національний університет «Одеська юридична академія»

Науковий керівник - к.політ.н., доцент І.М. Милосердна

Національний університет «Одеська юридична академія»

РОЛЬ КІБЕРБЕЗПЕКИ В СИСТЕМІ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ

Епоха інформаційного суспільства, коли інформаційними технологіями пронизана кожна сфера життя людей, а їх використання збільшується з кожним днем. В таких умовах застосування мережі Інтернет в роботі державних органів та сил оборони було лише питанням часу. Неможливо повністю оцінити користь застосування телекомунікацій та глобальної комп'ютерної мережі для держав, але поряд із великою користю ховається й велика загроза.

Окрім повномасштабних військових вторгнень в ХХІ столітті з'являється новий тип війн – гібридні війни. Одним з головних полів битви такої війни є кіберпростір. Може здатися, що атаки на інформаційні системи не можуть завдати якоїсь великої шкоди, але насправді це зовсім не так. Застосування кіберзброї, бо саме такого визначення отримала система заходів по дестабілізації комп'ютерних систем, в сучасному світі можна прирівняти до

зброї масового ураження. Навіть звичайний логін та пароль робітника одного з об'єктів важливої інфраструктури може призвести до жахливих наслідків. Саме тому, кіберпростір, поряд із повітрям, землею, морем і космосом визнано новим полем битви. Країни Європейського союзу, Сполучені штати Америки, Китай та Великобританія виділяють величезні кошти із своїх бюджетів саме на розвиток та постійне забезпечення систем кібербезпеки власних країн.

Кібератаки частіше всього проявляються у вигляді:

- вандалізму – атаки, які спрямовані на псування іміджу держави та репутаційних втрат, це може бути викривлення інформації на офіційних державних сторінках та сайтах;
- пропаганди – розсилка спаму із фейковою інформацією для дезорієнтації населення;
- відмов сервісів – DdoS-атаки (атаки з великої кількості комп'ютерів) для порушення роботи сервісів та сайтів;
- збір інформації або кібершпигунство – злом приватних сторінок або серверів важливих даних для отримання цінної інформації або заміни її на іншу;
- втручання в роботу обладнання – атаки на системи та комп'ютери , що забезпечують роботу цивільних чи військових систем;
- атаки на об'єкти критичної інфраструктури – атаки на системи, що забезпечують життєдіяльність міст : електроенергія, водопостачання тощо.

Головна мета кібератак – дестабілізувати, виключити та знищити, тому важливо приділяти системі кібербезпеки держави дуже важливої уваги.

Окрім великої залежності кібербезпеки саме від технічного обладнання, є й величезна залежність саме від людського фактору. Як би смішно це не здавалось, але більшість кібератак навіть в 2022 році відбуваються за допомогою звичайних листів на e-mail скриньки. Чому хакери і досі застосовують цей застарілий метод? Відповідь дуже проста – бо він і досі працює.

В системі розвитку кібербезпеки окремої уваги слід приділити саме освіті громадян в рамках інформаційної безпеки під час користування комп'ютером чи смартфоном в мережі Інтернет.

Дмитро Шикір,

студент 1-го курсу ОС «Магістр»

Інститут права Київського національного університету

імені Тараса Шевченка

Науковий керівник - к.ю.н. доцент Н.В. Теремцова

Інститут права Київського національного університету

імені Тараса Шевченка

УКРАЇНА ЯК СУБ'ЄКТ МІЖНАРОДНОГО ПРИВАТНОГО ПРАВА

Актуальність даної теми обумовлена необхідністю визначення правового статусу України в системі міжнародних відносин. Зокрема, в роботі досліджено можливість України бути суб'єктом міжнародного приватного права.

Україна може бути суб'єктом міжнародного права, наприклад, як учасниця Міжнародної угоди ООН з цукру 1992 р. Як суб'єкт міжнародних економічних відносин наша держава визнається іноземними державами. Беручи участь як суб'єкт права у міжнародній діяльності, зокрема в міждержавних організаціях (ООН, Міжнародному валютному фонді та ін.), Україна водночас може бути й суб'єктом приватноправових відносин. Це підтверджується й її нормативними актами. Положення Конституції України, Декларації про державний суверенітет, Законів України "Про економічну самостійність України", "Про зовнішньоекономічну діяльність" та інших засвідчують, що держава Україна є самостійним суб'єктом у здійсненні правовідносин з іноземними суб'єктами права. У ст. 30 Закону України "Про міжнародне приватне право" також передбачено участь держави у приватноправових відносинах з "іноземним елементом".